

Kjelgaard (KF):

Jeg er glad for, at ministeren nu er opmærksom på problemet. For den sag, jeg i begrundelsen har henvist til, har ikke ubegrundet fået en del omtale i dagspressen, og det er også kommet frem, at denne sag desværre ikke er enestående. Det er beklageligt, for der er i vor tids Danmark virkelig grund til at glæde sig over, at der trods alt stadig væk findes virksomheder, der både vil og kan øge både produktion og beskæftigelse ved egen hjælp. Det er det, der skal til, hvis Danmarks økonomiske problemer skal løses.

Hvor er det egentlig tragisk, at vor lovgivning på en række områder har spændt ben for den slags virksomheder. Hvordan i alverden skal vi få problemerne løst eller forhindre, at den produktion, det danske samfund kunne have nydt godt af, i stedet går til udlandet?

Jeg er absolut tilhænger af, at miljøet beskyttes så godt som overhovedet muligt, men jeg er modstander af, at dette hensyn med alle de mange forskellige instanser, der er involveret, skal kunne sabotere en sund og fornuftig udvikling, og det er det, der sker og er sket i alt for mange tilfælde. Der er alt for mange faktorer, der skal passe sammen: positionsplaner, fredningsplaner, landzone, byzone, kommuner, amter, miljøgrupper, miljøstyrelse, miljøministerium osv. Jeg giver ikke en pibe tobak for arbejdsministerens planer om øget beskæftigelse, når andre offentlige retningslinjer: love, cirkulærer og bekendtgørelser, og private miljøaktioner forhindrer en fornuftig udvikling. Der skal en forenkling til, hvis ikke initiativrige danske virksomheder skal miste tålmodigheden. Når vi i allerhøjeste grad skal konkurrere med andre lande, kan det ikke nytte, at vor industri har betydelig dårligere vilkår end de lande, vi konkurrerer med.

Jeg siger tak til ministeren, fordi han er opmærksom på problemet, men gør opmærksom på, at en undersøgelse ikke er nok; der skal en gennemgribende revision til, ikke bare af miljøbestemmelserne, men også af arbejdsmiljøbestemmelserne.

Maisted (FP):

Forstod jeg ministerens første indlæg rigtigt: at fremskridtspartiet var det eneste parti her i folketinget, der tog en fornuftig beslut-

ning, dengang vi sagde, at vi ville ikke være med til, at man kunne forhindre virksomheder i at etablere udvidelser over en 4-årig periode?

Formanden:

Klart spørgsmål.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg nævnte til svar på fremskridtspartiets stilling, at man, dengang vi havde kommuneplanloven til behandling, ikke mente, at der skulle sættes restriktioner på bebyggelsesgraderne.

Må jeg så sige til hr. Kjelgaard: det er jo meget godt, hvis man tager det i bred almindelighed, et sådant spørgsmål, men det er dobbelt godt, når man benytter sin mulighed for at præcisere tingene. Det har hr. Kjelgaard gjort. Et ganske bestemt firmas behandling af en miljø sag er her blevet trukket frem, og jeg kan vise, at det, der var ønske om inden for mange år i fremtiden, var 4.300 m² udvidelsesmuligheder. Der blev taget en beslutning om 150 pct. bebyggelsesgrad, der giver ca. det dobbelte af disse udvidelsesmuligheder. Det, Københavns kommune havde ønsket, det var det tredobbelte, og det var man tre år om at bede om over for miljøministeriet.

Kjelgaard (KF):

Jeg vil gerne sige, at jeg klandrer ikke ministeren for afgørelsen. Den er i og for sig tilfredsstillende, den tog bare alt for lang tid, hr. minister. Det er behandlingstiden, jeg angriber og fortsat vil angribe, hvis ikke der sker noget på området, for hvis regeringen virkelig vil leve op til sin erhvervsvenlighed og virkelig vil gøre noget for at sætte mere beskæftigelse i gang, er der ingen vej udenom, så må man tage disse love og bestemmelser op til revision. Jeg takker ministeren, fordi han har lovet at sætte en hurtig undersøgelse i gang, og jeg håber, at ministeren når frem til positive resultater ikke bare på miljøområdet, men også på arbejdsmiljøområdet, for dér er også en række hindringer for en fornuftig udvikling inden for beskæftigelsen, og jeg håber, at vi i løbet af ganske kort tid kan få et resultat.

Miljøministeren (Erik Holst):